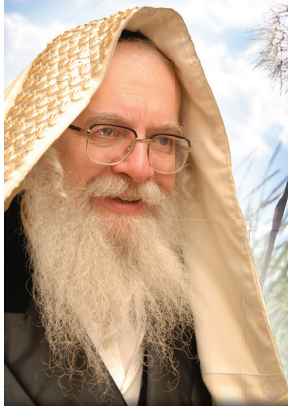

כולל
תיקון
הכללי

דף חֲדָשׁ

הצדיק מיבנאל זי"א

breslevcity.co.il

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** ז"ע "א באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויציא מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט
על מצבתו את ההבטחה
החזקה תרוקים ורווקות
והבטיח להיות מליץ יושר
לכל מי שיבוא אל קברו
ללמוד ולהתפלל

קונטרס

דף חֲדָשׁ

יחזק ויאמץ את כל בר ישראל שלא יתיאש מכל
מה שעובר עליו, אלא יעשה התחלה חדשה,
וישכח את העבר שלו לגמרי, ודיקא על-ידי-זה
יצליח בחיים.

בנוי ומיסד על פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ועל פי דברי תלמידו, מורנו
הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אגיס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים,
מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיר הקדש יבנאל תובכ"א

קרן הדפסה "היכל הקודש" שע"י עמותת "ישמח צדיק"

להשגת הספר הזה וספרים אחרים בהוצאת הקרן:

04-6721909

טלפון נוסף: **04-6656666**

ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

ספרי כ"ק מוהרא"ש זיע"א

קונטרסים לזיכוי הרבים ועוד

פרטי חשבון לתרומה/העברה:

בנק הדואר סניף 001 מספר חשבון 3397375 ע"ש עמותת "ישמח צדיק"
ניתן לתרום לעמותה באמצעות אפליקציית "ביט" לנייד מס' 055-9269726

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות ולזכותך ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

קונטרס

דף חדש

א.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, שחיי האדם בזה העולם הם מאד מאד מסבכים, הנה אדם עושה כל מיני תכניות שפך וכף יהיה, וכבר ברור אצלו שפך וכף יהיה, ולבסוף הכל מתהפך ונעשה כנגד רצונו והוא נשבר לגמרי, וזה מה שמכניס את האדם בכל מיני סבוכים וצרות ויסורים ומרירות בשעה שמתחיל ללכת לו שלא כסדר לא כמו שהוא רצה, שאז הוא נשבר לגמרי ונופל בדעתו, עד שנכנס בעצמו ונכנס ביאוש ובדכאון עמק, וזה מה שהורס לו את כל החיים. ולכן עליך לדעת אהובי, בני היקר, אם לך קרה מקרה כזה שהיו לך תכניות ולא הלך לך כמו שתכננת, ונשברת ונכנסת בתוך עצמך, אל תפל ביאוש, ואל תגביה ידים ואל תאמר לעצמך: "אבד מנוס ותקוה ממני", כי אין זה נכון, אדם - כל זמן שהוא חי, הוא יכול להתחיל מחדש, לעשות לעצמו "דף חדש", אני אתחיל מהיום, ואני כן אזכה להוציא מהכח אל הפעל את כל התכניות שלי, ואם תהיה חזק בדברים אלו, אז

תצליח דרכך מאד, אבל אם תעזב את עצמך ותאמר, מאחר שלא הלך כמו שרציתי, והיה לי כשלונות בחיים ודכאו אותי ושברו אותי וגרשו אותי ורמסו אותי ורצצו אותי, אזי אני כבר לאחר יאוש, אל תאמר זאת, כי אין דבר כזה, תמיד יכולים להתחיל "דף חדש", ותמיד יכולים להתחיל להתחלה חדשה ולשפח את העבר לגמרי, ואף שאני יודע שהכאיבו לך כל-כך, עד שנשברת לגמרי ורמסו אותך כל כך, שנדמה לך כאלו אבד מנוס ותקוה ממך, וכבר לא יהיה לך אף פעם טוב, וזה מיאש אותך לגמרי, עלי לומר לך, שהכל שטות והבל ורעות רוח, כי תמיד יכולים להתחיל "דף חדש". ולכן ראה, אהובי, בני היקר, לשפח את כל העבר שלך, ותתחיל "דף חדש" בחיך, ותאמר לעצמך: "אם לא הלך לי עד עכשו, אם אני אתחיל עכשו, אני כן אצליח". ותהיה עקשן גדול על דבר זה, ואפלו כל העולם כלו יאמרו לך שאין לך כבר מנוס ותקוה, תלעג ותצחק להם, כי הצלחת האדם תלויה בו בעצמו, כפי מדת האמונה שמאמין בהקדוש-ברוך-הוא, כי עקר הכשלונות בחיים הוא כשאדם נעתק ונתרחק ממנו יתברך, ושם את זה על כח זה או על כח אחרים, אם לא מקבלים אותו בחברה ואם מדכאים ושוכרים אותו ומרחקים אותו ומתלוצצים ממנו, אז הוא נשבר לגמרי, ונדמה לו שאבד

מנוס ותקוה ממנו, וכל זה מפני שהוא נרחק מהקדוש-ברוך-הוא, שלא הכניס את הקדוש-ברוך-הוא בתוך החיים שלו, אבל בו ברגע שאדם מחדיר בעצמו שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, ואין דבר נעשה מעצמו אלא ממנו יתברך, אז בו ברגע כשמחדיר בעצמו ידיעות אלו, נחלקת בו עקשנות גדולה עד מאד, והוא יכול להתחיל "דף חדש", והוא יודע אשר אני לא תלוי בשום בן אדם ובשום בריה שבעולם אלא בידו יתברך, וכל זמן שאני אחזר אליו יתברך, אני יכול להתחיל "דף חדש".

ולכן ראה אהובי, בני היקר, לדעת שמה שהיה כבר היה, וחבל לבכות על הדף המחוק, על הדף המקשקש ועל הדף הקרוע, אלא תתחיל "דף חדש" בחיים, תחזר בתשובה אליו יתברך, ותרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש עם רעהו והבן אל אביו, ותשוב ותדבר לו יתברך את כל מה שעובר עליך, ותהיה חזק בזה, ואז תדע שכל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך נשמע ונתקבל, ותצא מעצמך ותתחיל "דף חדש", ודיקא על-ידי-זה תצליח בחיך. אבל עלי לומר לך שעל זה צריכים להיות עקשן גדול מאד, כי מרב שברון

לב ודכאון שאדם מדכא ומשפל ונשבר - הן מעצמו והן מהחברים, קשה וכבד לו לשפח את העבר, קשה וכבד לו לקרע את הדף המקשקש, הדף הקרוע, הדף המלכלך; ולכן איעצף אהובי, בני היקר, ויהי אלקים עמך, שתתחיל "דף חדש" בחיים, ודיקא על-ידי-זה תצליח דרכך, ואם תשמע בקולי לא תתחרט - לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, כי בזה שאדם מרגיל את עצמו להתחיל "דף חדש" בחיים, נכנסת בו התחזקות עצומה, שאינו מתירא ואינו מתפחד ואינו מתפעל משום ברִיה שבעולם אלא מתחיל מחדש, ועל-ידי-זה הוא מצליח, כי עקר הכשלונות של האדם הן רק מה שמסתכל על העבר ונשבר ממה שהיה, שכל זה בא מחמת פגם אמונה, שחושב שהכל היה טבע ומקרה ומזל, אם היה נברא במזל טוב, היה לו טבע אחר, ולא היה בא לכך, זה בעצמו הכשלוני שלו, אבל בו ברגע שתחדיר בעצמך אמתת מציאותו יתברך, ותדע אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה וממהוה ומקים את כל הבריאה כלה, על-ידי-זה דיקא תוציא את עצמך מכל השקרים והדמיונות וההבלים, ותזכה להכלל בחי החיים בו יתברך, ותוכל להתחיל "דף חדש" בחייה, ועל-ידי-זה תצליח דרכך.

ולכן ראה, אהובי, בני היקר, להרגיל את עצמך לבוא

אליו יתברך, ותיחד לעצמך מקום פנוי שאין שם בני אדם, ותדבר לו יתברך את כל אשר עם לבבך, ותבקש ותתחנן על נפשך, שיחוס וירחם עליך, והוא יוציאך מהבור שנפלת אליו, ודיקא על-ידי-זה תוכל להתחיל "דף חדש" ותצליח דרכך, ואף אחד לא יוכל לעמד בדרכך; כי ברגע שתהיה חזק באמונה פשוטה בו יתברך, על-ידי זה תנצח את המלחמה בגשמיות וברוחניות, אשרי מי שמטה אזן לדברינו אלה, שאז טוב לו בזה ובבא.

ב.

אהובי, בני היקר, אף שנפלת כבר בתקף הזהמה והלכלוך, ראה להחזיק מעמד, ששום דבר שבְעוֹלָם לא יוכל לשבר אותך, ותתחיל "דף חדש" בחיים, ואף שאני יודע שמרב קלקול מעשיך שנתלכלכת בכל מיני עוונות וחסטאים ונשקעת בעמק הרע, והקלפות מסבבים אותך, וקשה וכבד לך לצאת, עם כל זאת עליך לדעת, כי רבנו גלה לנו, אשר אין שום יאוש בעולם כלל, ואפלו מהמצבים הכי גרועים יכולים עדין לצאת; ולכן ראה, אהובי, בני היקר, לעשות "דף חדש" בחייהך, ותשפח מכל העבר שלך, ותתחיל לחיות חיים ערכים ונעימים, חיים מתוקים, חיים של אמונה, חיים

של קיום המצוות, חיים של למוד התורה הקדושה, חיים של שמחה, חיים של שלום, חיים של אהבה, כי באמת כשאדם חוטא ועובר על רצונו יתברך, נכנסת בו קנאה וּשנאה שאינו יכול לסבל לא את עצמו ולא את אחרים, וכן נכנסים בו קשיות וספקות עליו יתברך, עד שהוא בכעס כביכול על הקדוש-ברוך-הוא, וזה ממרר לו את כל החיים, כי אין לו אף אחד בזה העולם; כי כל זמן שיש לאדם אמונה ברוחה ומזככת בו יתברך, עדין יש לו תקנה, כי האמונה היא הדבקות, והדבקות היא אמונה, וכל זמן שאדם מאמין באין סוף ברוך הוא, על-ידי-זה הוא דבוק בו יתברך, והדבקות מוציאה אותו מכל החטאים והעוונות שנפל לשם, אבל תכף ומיד כשאדם מאבד את האמונה, הוא מאבד את הדבקות, ועל-ידי-זה מרים ומרוורים לו החיים, והולך סביב ונופל כמו כדור מהר גבוה לבור עמק; ועל-פן ראה, אהובי, בני היקר, מה שנעשה עמך בשנים האלו, שנפלת ונשקעת בטמאה כזו, תקח את עצמך בידיך, ותתחיל התחלה חדשה, תתחיל "דף חדש" בחייך, ודיקא על-ידי-זה תזכה להצליח בחייך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך דבר כזה, להתחיל "דף חדש", כי ברגע שאדם נשקע בטמאה, אז קשה וכבד לו מאד מאד לצאת מזה, עם כל זאת כבר גלה לנו רבנו ז"ל אשר

אין שום יאוש בעולם כָּלֵל, וְאָפְלוּ שְׂאָדָם עָשָׂה אֶת הָעֲבֹרוֹת
הכי גרועות והכי מגנות בעולם, עֲדִין יְדוּ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוא פְּרוּסָה לְקַבֵּל אֶת תְּשׁוּבָתוֹ, אִם רַק יִקְבַּל עַל עֲצָמוֹ
מֵהַיּוֹם וְהַלְּאָה לַחֲזוֹר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְיִשְׁמַר שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְיִקְיִים
אֶת מְצוּוֹתָיו יִתְבַּרֵךְ, וְיֵאכֹל רַק מֵאֲכָלִים כְּשָׂרִים, עַל-יְדֵי זֶה
יִדְבֹּק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ. כִּי שְׁמִירַת שַׁבַּת מְכַנִּיסָה בְּאָדָם אֲמוּנָה
בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, וְאֵכִילַת מֵאֲכָלִים כְּשָׂרִים מְזַכֵּכִים אֶת דָּמוֹ
שֶׁנִּתְעַכֵּר עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה כָּלִי לְהַמְשִׁכַת שְׁכִינַת
עֲזוֹ יִתְבַּרֵךְ. וְלִכֵּן רָאָה, אֱהוֹבִי, בְּנֵי הַיֶּקָר, לְהַתְּחִיל "דף חדש"
בְּחַיִּיךָ, וְתִשְׁפַּח אֶת הָעֵבֶר שְׁלֶךְ, וְתִשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאֵז תִּרְאֶה שִׁיְהִי לְךָ טוֹב בְּחַיִּיךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת; אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיטָה אֲזַנּוּ אֶל דְּבָרֵינוּ אֵלָיו, וְאֵז לֹא
יִתְחַרֵּט לֹא בָּזָה וְלֹא בִבְא.

ג.

אֱהוֹבִי, בְּנֵי הַיֶּקָר, הֵן אֲמַת שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ מַה שֶׁעָבַר עָלֶיךָ
בְּחַיִּים חַיּוּתֶךָ, וְנִפְלְטָת בְּשִׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתָּיו, וְלִכְלַכְתָּ
אֶת נִשְׁמָתְךָ, רַחֲמָנָא לְצַלּוֹן, בְּכֹל מִינֵי עֲבֹרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, עַד
שֶׁאֲתָה שְׂקוּעַ בְּמַקּוֹר הַטְּמֵאָה וְנִתְיַאֲשַׁף לְגַמְרֵי מַחֲיִיךָ, עָלֶי
לוֹמַר לְךָ, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר אֵין אֵין שׁוּם יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם

כָּלֵל, וְאָפְלוּ מִי שְׁכָבָר עָבַר עַל כָּל הָעֵבְרוֹת שֶׁבְּתוֹרָה, רַחֲמָנָא
 לִישׁוּבָן, הוּא יְכוּל לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, כִּי הוּא יִתְבַּרְךָ אָב הַרְחֵמֵן,
 וּמַחֲכָה וּמַצְפֵּה שְׁיִשׁוּבוּ אֵלָיו, וְתַכְףּ וּמַיֵּד כְּשֶׁאָדָם שָׁב אֵלָיו,
 הוּא כָּבֵר מִקְבְּלוֹ. וְלָכֵן רָאָה, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיֶּקֶר, לַעֲשׂוֹת "דֵּף
 חֲדָשׁ" בְּחַיֵּיךָ, וְתִזְרַק אֶת כָּל הָעֵבֶר מִמֶּךָ, וְתִתְחִיל "דֵּף חֲדָשׁ"
 מֵרַגַע זֶה דֵּיקָא, וְתִקְבַּל עַל עֲצֻמְךָ לְשֹׁמֵר אֶת מַחֲךָ וּמַחֲשַׁבְתְּךָ,
 וּבִמְקוֹם לְחֶשֶׁב וּלְהִרְהֵר הַרְהוּרִים רְעִים וּמַחֲשָׁבוֹת זָרוֹת
 תַּחֲדִיר בְּדַעְתְּךָ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִדַּע שֶׁהוּא
 יִתְבַּרְךָ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם,
 צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ,
 בְּדַמוֹת הַזֶּה שְׁאֵתָה רוּאָה, כִּי הוּא יִתְבַּרְךָ מְקִיָּים אֶת הָעוֹלָם
 וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם לְבוּשׁ לְגִבֵּי הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ
 הוּא, וּבְשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן הוּא יִתְבַּרְךָ מִתְּעַלֵּם וּמִסְתַּתֵּר
 בְּתוֹךְ הַבְּרִיאָה, אֲבָל בְּאֲמַת אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְכָל מָה
 שֶׁנֶּאֱרַע בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וְעַל־כֵּן מָה שֶׁיֵּךְ
 לְהַתְיָאֵשׁ וּמָה שֶׁיֵּךְ לְהִתְרַחֵק, צְרִיכִים רַק לִפְתַּח אֶת הַפֶּה
 וּלְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ וּלְהַשִּׁיחַ וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ אֶת כָּל מָה
 שֶׁמַּעִיק עָלֶיךָ, וּלְהַתּוֹדוֹת עַל כָּל הַחֲטָאִים וְהָעוֹנוֹת שֶׁעָשִׂיתָ
 עַד עַכְשָׁו, וְהַדְּבוּרִים וְהַדְּוָיִים שֶׁתְּדַבֵּר וְתִתּוֹדַע אֵלָיו יִתְבַּרְךָ
 הֵם יִהְיוּ כְּלִים לְהַמְשִׁיךְ בְּךָ אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, עַד

שְׁתַּהִיָּה בְּטֵל וּמִבְטָל לְגַבֵּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא לְגַמְרֵי, הַעֲקָר
 רֵאָה לְקִים אֶת מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִכְפִּישֵׁיטוֹת גְּמוּרָה,
 שְׁתִּשְׁמַר שְׁבֶת-קֹדֶשׁ וְלֹא תַחֲלִלְנָה, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, וְכֵן תִּשְׁמַר מָה
 שְׁאַתָּה אוֹכֵל שִׁיְהִיוּ רַק מֵאֲכָלִים כְּשָׂרִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ
 דְּרָכָךְ וְתִתְעַנֵּג בְּנַעֲם עֲרֻבוֹת זֵיו שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ.

ד.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם
 מְאֹד מְאֹד קָשִׁים, הֵנָּה הוּא נִמְשָׁךְ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְרוֹצֵה לַחֲזוֹר
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְכִבֵּר חוֹשֵׁב שְׁיִגִיעַ לְאִיזוֹ מְדֻרְגָה בְּהַשְׁגוֹת
 אֲלֵקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהֵנָּה הוּא נוֹפֵל בְּעַמְקָא דְתַהוּמָא רַבָּה,
 עַד שֶׁנֶּחֱשָׁכִים מִמֶּנּוּ כָּל הָאוֹרוֹת, וְעוֹשֶׂה כָּל מִינֵי עֲבֻרוֹת
 שְׁבַעֲוֹלָם, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְזֶה סוֹבֵב וְהוֹלֵךְ עִמּוֹ בְּכָל יוֹם וְיוֹם
 וּבְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה, הֵנָּה הוּא מוֹשֵׁךְ אֶת עַצְמוֹ עַד אֵין סוּף,
 וְהֵנָּה הוּא יוֹרֵד עַד הַתְּהוֹם, וְכֵן עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, מִי
 שְׁרוּצָה רַק לְשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁעַל פִּירֵב אָדָם נִשְׁבֵּר
 לְגַמְרֵי, וּמִתְיָאֵשׁ וְאוֹמֵר שְׁזֵה לֹא בְּשִׁבִילוֹ, הוּא כִּבֵּר לֹא יִכּוֹל
 לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר. לְזֹאת אֵיעֲצָךְ, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אִם אַתָּה
 רוֹצֵה בְּאַמֶּת לְשׁוּב לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תַתְּחִיל לַעֲשׂוֹת "דִּף
 חֲדָשׁ", וּבְכָל פַּעַם תֹּאמַר לַעֲצֻמָּךְ: "מֵהַיּוֹם הַזֶּה אֲנִי עוֹשֶׂה

"דף חדש", "ומהיום הזה אני חוזר בתשובה אליו יתברך",
 "מהיום הזה אני הולך לקיים את מצוותיו יתברך במסירות
 נפש הכי גדולה, ואני אעשה את רצונו יתברך, ודיקא על-
 ידי-זה אצליח את דרכי". ולכן ראה, אהובי, בני היקר, לקחת
 את עצמך בידיך, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך,
 ודיקא על-ידי-זה תצליח, כי עקר התשובה הוא עקשנות,
 להיות עקשן גדול מאד לעשות את רצונו יתברך, אפלו שכבר
 עשית את הדברים הכי מגנים בעולם, ולכלכת את עצמך
 בכל מיני לכלוכים, עד שנדמה לך כאלו אבד מנוס ותקוה
 ממך, עם כל זאת ראה להיות חזק ואמיץ באמונה פשוטה
 בו יתברך, אשר המצוה הזו היא כלולה מכל המצוות; כי
 בזה שאדם מחדיר בעצמו אמתת מציאותו יתברך, ויודע
 ועד אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור
 הוא, בזה הוא מתקרב אליו יתברך, ולהפוך - בו ברגע שאדם
 מנתק את עצמו ממנו יתברך, הוא עלול לעבר על כל העברות
 שבתורה, רחמנא לישזבן, כי הכפירות הורגת את האדם
 לגמרי, ואין לך עוד נתוק שאדם מנתק את עצמו ממנו יתברך
 כמו הכפירות והאפיקורסות; ועל-כן ראה, אהובי, בני היקר,
 למלא את עצמך עם מצוות, תעשה בכל יום הרבה מצוות
 מעשיות דיקא, ואפלו שבין כך ובין כך אתה נכשל בכל מיני

עברות שבעולם, עם כל זאת ראה לעשות מצוות מעשיות, ועל-ידי-זה סוף כל סוף תזכה לנתק את עצמך מהרע שנפלת אליו, וכל מצוה ומצוה שאתה עושה תהיה אצלך כמוצא שלל רב. אבל אתה צריך להתעקש על דבר זה מאד מאד, כי עובר על כל אחד ואחד בזה העולם מה שעובר - צרות ויסורים קטנות וחלישות הדעת, ואשרי מי שמחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר, רק מתחיל לעשות "דף חדש" בכל יום ויום, ואז יצליח את דרכו.

ה.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, אם אתה רוצה לשוב להקדוש-ברוך-הוא ולהיות נכלל בו לגמרי, אתה צריך לשכח את כל העבר שלך, ואף שאכלת נבלות וטרפות, וטמאת את עצמך בפגמי הברית, וחללת שבת-קדש רחמנא לישזבן, ועברת על כל עברות שבתורה, עם כל זאת גדול אדונינו ורב להושיע, הוא יתברך גדול מאד מאד, ורב להושיע - ורוצה בתשובתן של רשעים, ואינו חפץ במיתתן, ובא רבנו ז"ל ומגלה לנו, אם אנחנו רוצים לשוב בתשובה אמיתית, בתשובה שלמה, עלינו לשכח את כל העבר לגמרי, ובפרוש גלה לנו (שיחות-הר"ן, סימן כו), אשר אצל בני אדם השכחה היא

חסרון גדול מאד, אבל אצלי השכחה היא ענין גדול מאד, כי בלי שכחה אי אפשר לחזור אליו יתברך, כי תמיד יזכיר לעצמו את העבר, וזה יפילו. ועל-כן ראה, אהובי, בני היקר, אם אתה רוצה לשוב בתשובה אמתית אליו יתברך, ראה להתחיל "דף חדש", ותשכח לגמרי מכל מה שעבר עליך ברוחניות ובגשמיות, ודיקא על-ידי-זה תזכה להכלל באין סוף ברוך הוא, ותשוב בתשובה שלמה, בתשובה אמתית; כי באמת כפי שאדם זוכה לשכח את העבר שלו, כמו כן הוא נדבק לעתיד שלו, ועל-כן ראה להחזיק מעמד ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, ותדבק את עצמך בשכינת עזו יתברך, ואז תתענג בנעם ערכות ידידות חיות אלקותו יתברך המאירה בכל העולם כלו, כמו שכתוב (יחזקאל מג, ב): "והארץ האירה מכבודו"; כי הוא יתברך מחיה וממהיה ומקים את כל הבריאה ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות אלקותו יתברך, וכשאדם זוכה להסתכל ברוחניות חיות אלקותו יתברך, אז הכל מאיר לו. ואל כל זה תזכה רק אם תשכח את העבר שלך לגמרי, ותתחיל "דף חדש" בחייה, ואז תהיה הכי מצלח בגשמיות וברוחניות גם יחד.

ו.

צָרִיךְ שְׂתַדַּע, אֲהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר
עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל יוֹם צָרוֹת וְיִסּוּרִים, קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת
הַדַּעַת, וְאִי אֶפְשָׁר לְהִנָּצֵל מִזֶּה אֲלֵא עַל-יְדֵי שְׂמַתְחִילִים בְּכָל
פַּעַם לַעֲשׂוֹת "דָּף חָדָשׁ" בַּחַיִּים, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר
אִי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, אֲלֵא עַל-יְדֵי
שְׂשׁוּכָחִים אֶת הָעֶבֶר, וּמַתְחִילִים בְּכָל פַּעַם "דָּף חָדָשׁ", כִּי
טַבַּע שֶׁל הָאָדָם, שְׁנַמְשָׁךְ אַחַר צְרוּתוֹ וְאַחַר יִסּוּרָיו הַמְרַבִּים
מִזֶּה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, עַד שֵׁישׁ בְּנֵי אָדָם
שֶׁכָּל-כָּף קִלְקְלוּ מִעֲשִׂיהֶם, שֶׁמָּאֵד מָּאֵד קָשָׁה לָהֶם לַחְזוֹר
בַּתְּשׁוּבָה, אִם לֹא עַל-יְדֵי עֲצָה זוֹ, שֵׁישְׁכַחוּ אֶת הָעֶבֶר לְגַמְרֵי,
וַיִּתְחִילוּ "דָּף חָדָשׁ", וְאִיךְ זוֹכִים לְהִגִּיעַ אֶל זֶה? דִּיקָא אִם
מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל
רַעְהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְשׁוֹכַח אֶת הָעֶבֶר שְׁלוֹ, וּמַתְחִיל "דָּף
חָדָשׁ", עַל-יְדֵי זֶה הוּא מְצָלִיחַ. וְלָכֵן, אֲהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אִם
אַתָּה רוֹצֵה לַחְזוֹר בַּתְּשׁוּבָה, רְאֵה לַעֲשׂוֹת "דָּף חָדָשׁ" בַּחַיִּיךְ,
וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תְּצָלִיחַ. אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ
כָּלֵל, וּמַתְחִיל לַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חָדָשָׁה, שְׂדִיקָא עַל-
יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לַחְזוֹר בַּתְּשׁוּבָה אֲמַתִּית.

ז.

צָרִיף שֶׁתִּדַע אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אֲשֶׁר בָּזָה הָעוֹלָם אֵי אֶפְשָׁר לְהִתְחַזֵּק, רַק כְּשִׁזְזוּכִים לְשַׁכַּח אֶת הָעֶבֶר שֶׁלּוֹ לְגַמְרִי, וְעוֹשִׂים הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהִתְעַלּוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲלֵא כְּשִׁזְזוּכִים לְשַׁכַּח אֶת הָעֶבֶר לְגַמְרִי, וּמִתְחִילִים בְּכָל פַּעַם "דָּף חֲדָשׁ" בְּחַיִּים. וְלִכֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ בְּחַיִּיךָ, תַּעֲשֶׂה "דָּף חֲדָשׁ" בְּהִנְהַגְתָּךְ הַיּוֹם יוֹמִית, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחַ דְּרַכָּךְ, כִּי כָּל אֱלוֹ הַצְּדִיקִים שֶׁזָּכוּ לְהִגִּיעַ לְמָה שֶׁזָּכוּ, עַד שֶׁנִּכְלְלוּ לְגַמְרִי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, הָיָה רַק עַל-יְדֵי שֶׁשִּׁכְּחוּ תְּמִיד אֶת הָעֶבֶר שֶׁלָּהֶם, וּבְכָל פַּעַם עָשׂוּ "דָּף חֲדָשׁ", וְהִתְחִילוּ מִחֲדָשׁ לְגַמְרִי, כְּאֱלוֹ עַדִּין לֹא הָיוּ בָּזָה הָעוֹלָם, כִּי בְּאַמַּת כָּל יוֹם וַיּוֹם הוּא "דָּף חֲדָשׁ", כְּמוֹ שֶׁרְאוּ אִם בְּלוּחַ, שֶׁכָּל יוֹם וַיּוֹם מוֹרִידִים דָּף וְנִפְתַּח דָּף חֲדָשׁ, וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ בְּדְרַכָּךְ, תִּקְרַע אֶת הַדָּף הַיֵּשֵׁן, וְתִתְחִיל "דָּף חֲדָשׁ", וְכַכֵּה תַּצְלִיחַ אֶת דְּרַכָּךְ יוֹם אַחַר יוֹם וְדָף אַחַר דָּף, וְכָל יוֹם וַיּוֹם צְרִיכִים לִקְרַע אֶת הַדָּף הַיֵּשֵׁן, וְלְהִתְחִיל "דָּף חֲדָשׁ", וְאִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, תִּתְחִיל "דָּף חֲדָשׁ", כִּי אֱלוֹ הַחַיִּים, וְאַתָּה מְכָרַח לְקַבֵּל אֶת זֶה, וְאִם לֹא תִקְבַּל אֶת זֶה, אֲזִי יִהְיֶה לְךָ מֵר מְאֹד. וְלִכֵּן שְׁמַע בְּקוֹלִי, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ אֶת דְּרַכָּךְ

וְלֹהֲכֹלֵל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד שְׁלֹא תִרְאֶה וְלֹא תִשְׁמַע וְלֹא תִרְגִּישׁ רַק אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ שֶׁהוּא מְחִיָּה וּמְהוּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבְכָל פֶּרֶט וּפְרֵט יֵשׁ בּוֹ אֱלֻקוֹת, אַתָּה צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, לְקַרְעַ אֶת הַדֶּף הַיֵּשֵׁן, וְלִהְתַּחֵיל "דֶּף חֲדָשׁ", אֵין לָךְ דְּפִים יִשְׁנִים, יֵשׁ לָךְ רַק "דֶּף חֲדָשׁ", וְאִם תִּלְךְ בְּדֶרֶךְ זוֹ, אֲזַ תְּצַלִּיחַ מְאֹד בַּחַיִּיךָ. וְצְרִיךְ שֶׁתִּדְעַ שְׁכָל יוֹם הוּא "דֶּף חֲדָשׁ", וְהַיּוֹם הַזֶּה עֲדִין לֹא הָיָה לָךְ, "דֶּף חֲדָשׁ" כִּזֶּה לֹא הָיָה לָךְ בַּחַיִּים, וְאִם תִּלְךְ בְּדֶרֶךְ זוֹ, תְּצַלִּיחַ בְּכָל יוֹם וְיוֹם; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁאֵינּוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ וּמְקַבֵּל אֶת דְּבָרֵינוּ אֱלוֹ, שְׁאֵז יַחֲיֶה חַיִּים אֲמַתִּיִּים, חַיִּים נְצַחִיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה.

ח.

צְרִיךְ שֶׁתִּדְעַ, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, כָּל מָה שֶׁעֵבֵר עָלֶיךָ עַד עַכְשָׁו הוּא כְּלֹא, וּבְאֲמַת הָאָדָם צְרִיךְ לַחֲיּוֹת רַק עֲמוֹ יִתְבָּרֵךְ, הֵינּוּ שִׂידַע שְׁכָל מָה שֶׁעֵבֵר עָלָיו הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, כִּי הַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, וְעַל-כֵּן לְעוֹלָם אָסוּר לְבַכּוֹת עַל דְּבַר שֶׁכָּבַר נַעֲשָׂה, אֲלֹא נִתְחִיל

"דף חדש", כי מה שהיה כבר היה, ואין בוכים על העבר, כי כלל זה תקח בידך, שכל מה שכבר עבר – זה רק ממנו יתברך, ועל העתיד יש לאדם בחירה, אשר באמת מי שדבוק בהקדוש-ברוך-הוא יודע ועד אשר גם בתוך הבחירה יש הידיעה, אבל דבר זה אי אפשר להשיג בשכל אנושי אלא לגדולי הצדיקים, שהם יודעים, אשר גם הבחירה היא ממנו יתברך, אבל על-כל-פנים על העתיד תמיד יש בחירה, אבל על העבר בודאי אין כאן כבר שום בחירה, כי מה שהיה היה, ועל-כן מה ולמה לך להצטער על דבר שהיה, ואף שנפלת בבץ כזה, ונתלכלכת והסתבכת בסבוך כל כך קשה, ראה להתחיל "דף חדש", ותקרע את הדף הישן, ותדע שאין מה לעשות, מה שהיה עד עכשו כבר נעשה, וזה אין להשיב, כי זה בודאי הכל ממנו יתברך, ועל-כן אם נסתבכת בסבוך כזה, עליך לדעת שהכל ממנו יתברך, ועכשו אתה צריך רק לחשב איך יוצאים, מה ואיך מתחילים "דף חדש", ולזה צריכים לברח אליו יתברך, ולדבר עמו יתברך, לשונח ולספר אליו יתברך את כל אשר עם לבבך, ודיקא על-ידי-זה תפטר מכל צרותיך, כי העבר הוא האמונה הקדושה בו יתברך, ואמונה תלויה בתפלה, כל מה שאדם יותר חזק באמונה בו יתברך, כמו-כן הוא מתחזק יותר בתפלה, לבוא ולבקש ולהתחנן

ממנו יתברך שיחוס וירחם עליך, לצאת מהפח היקוש הזה שנפלת אליו; ועל-כּן אל תשבר, אהובי, בני היקר, מכל מה שעבר עליך, אלא תקרע את הדף הישן, ותתחיל "דף חדש" בחייה, ואז דיקא תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא. העקר אל תירא ואל תפחד כלל, כי גדול אדוננו ורב להושיע, והקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן, ורוצה רק בטובת עם ישראל, בניו הקדושים, ואף שיש דברים שהם למעלה משכלנו, ואנחנו לא מבינים אותם, כף ראוי להיות, שאדם ידע ויאמין, כי יש דברים שהם למעלה מהשגתו ולמעלה משכלו, והוא לא יכול להבין את הכל, ודיקא על-ידי-זה תוכל לעשות בכל פעם "דף חדש", העקר רק לשוב אליו יתברך ולא להשבר משום דבר, רק להתחזק בכל המצבים הכי קשים בחיים ותרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך כאשר מדברים איש אל רעהו והבן אל אביו, ותבוא ותתחנן אליו יתברך שיחוס וירחם עליך ויוציאך מהפח היקוש הזה שנפלת אליו, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, שיתבטל כל הרע והצער והעגמת נפש ממך, ותוכל להתחיל "דף חדש", ולהמשיך עליך אור וזיו וחיית ודבקות הבורא יתברך שמו.

ט.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, אַהוּבִי, בְּנֵי הַיְקָר, שְׁבָכֵל יוֹם וַיּוֹם הַקְּדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא מְחַדֵּשׁ אֶת הַבְּרִיאָה, כָּל יוֹם וַיּוֹם מִתְחִיל "דָּף חֲדָשׁ"
 בַּחַיִּים, כִּי בְּאֵמַת הָאָדָם הוּא סֹפֵר עַב כָּרֶס, כָּל הַשְּׁבָעִים שָׁנָה
 שֶׁל הָאָדָם הוּא סֹפֵר אֶחָד גְּדוּל עִם מְאוֹת וְאַלְפִים וְרַבּוֹת
 יָמִים, וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם נַעֲשִׂים דְּבָרִים חֲדָשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים
 בְּחַיֵּי הָאָדָם - הֵן לְטוֹב וְהֵן לְהַפּוֹךְ, מִתְחַדְּשִׁים אֲצִלוֹ חֲדוּשִׁים
 חֲדָשִׁים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְאִינוּ דוֹמָה יוֹם זֶה לַיּוֹם אֲתָמוּל
 וְלַיּוֹם הַמָּחָר, כָּל יוֹם וַיּוֹם הוּא "דָּף חֲדָשׁ" בְּסֹפֵר הַגְּדוּל
 שְׁנוֹכָח בְּמִשְׁךְ שְׁבָעִים שָׁנָה, וְעַל-כֵּן רָאָה, אַהוּבִי, בְּנֵי הַיְקָר,
 לֹא לְהִיּוֹת בְּטֶלֶן, אֲלֹא תַדַּע שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה הוּא "דָּף חֲדָשׁ"
 בְּסֹפְרָךְ, וְלִכֵּן רָאָה שְׁבִיּוֹם הַזֶּה תִּמְלֹא אֶת הַ"דָּף הַחֲדָשׁ" עִם
 חֲדוּשֵׁי חֲדָשִׁים בְּאִמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכָּכַת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁתִּזְכֶּה
 לְרֵאוֹת וּלְשִׁמְעַ וּלְהַרְגִישׁ אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ מִכָּל
 מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיְךָ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, כִּי בְּאֵמַת מִי
 שְׁזוֹכָה לְכַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵל אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, הוּא
 אִינוֹ רוֹאֶה וְאִינוֹ שׁוֹמֵעַ וְאִינוֹ מְדַבֵּר רַק אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ
 יִתְבָּרַךְ, כִּי שׁוֹם דָּבָר לֹא קוֹרֶה מִעֲצָמוֹ אֲלֹא מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְדָבָר
 זֶה צְרִיכִים לְרַשֵּׁם בְּדָף הַחֲדָשׁ שְׁבִיּוֹם הַזֶּה דִּיקָא, וְעַל-כֵּן מָה
 דְּהוּא הוּוֹה, רָאָה לְקַרְעַ אֶת כָּל הַדְּפִים, וְתִתְחִיל הַיּוֹם הַזֶּה עִם

"דף חדש" בספרך, ותתחיל לרשם מחשבות טובות ודבורים טובים ומעשים טובים, תשמר על עיניך ועל מעשיך, תסתכל רק באור האלקי המחיה את כל הבריאה כלה, תדבר רק ממנו יתברך, ובכל מה שקורה עמך תרוץ ותברח רק אליו יתברך, כי תדע אשר הוא יתברך מנהיג את עולמו בהשגחה פרטי פרטית, ואף שנדמה שזו הסבה לכל מה שעובר עליך, או זה אשם בדבר מה שקורה עמך וכדומה כל מיני מחשבות שעולות בלב ובדעת האדם, כאלו כל מה שקורה עמו, בני אדם אשמים, והוא שוכח שהכל סבות מהמסבב העליון, כי אין שום דבר נעשה מעצמו אלא ממנו יתברך; ועל-כן ראה אהובי, בני היקר לקחת את עצמך בידיך, ותתחיל ביום הזה "דף חדש", תשפח מהעבר שלך, תקרע ותמחק את כל הדפים שקשקשת בספרך עד היום הזה, ותתחיל "דף חדש" בספרך, וזה היום תחלת מעשיך, שתתחיל לשוב עד המפהו, מכל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות תברח רק אליו יתברך, ותרגיל את עצמך לדבר אליו יתברך ותבקש ותתחנן על נפשך שיחוס וירחם עליך, ודיקא על-ידי-זה תזכה שימתקו ממך כל הדינים, ותזכה לראות ערכות ידידות ויו שכינת עזו יתברך תמיד, ואז טוב לך בזה ובכא כל הימים.

,

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, אשר כל העולם כלו מתנהג רק בהשגחתו הפרטי פרטית, כי הוא יתברך מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, ודבר זה לא תוכל להשיג אלא אם תשפח את העבר לגמרי, כי כל זמן שיש לאדם איזה עבר, מחו ודעתו פגומים, ואין לו כלים לקבל את האור הזה. כי להרגיש את אמתת מציאותו יתברך, איך שהוא מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה כלה, זה לא יכולים בשום פנים ואופן, אלא אם שוכחים את העבר, ומתחילים "דף חדש" בחיים, ואת גדל העצה הזו להתחיל בכל יום "דף חדש", זה אין לתאר ואין לשער כלל; ועל-כן הצדיקים האמתיים היו תמיד מתחילים בכל יום ויום ובכל שעה ושעה ובכל רגע ורגע "דף חדש" בחיים ועל-ידי-זה דיקא זכו להגיע למה שזכו. כי באמת כשאדם חושב שהוא כבר השיג השגות אלקותו יתברך, הוא טועה מאד, אשר מזה באות כל הטעויות שהוא הולך אחר חכמתו ודעתו, עד שנופל לטעויות גדולות, אבל בו ברגע כשאדם זוכה לשפח את העבר שלו, ויודע שאינו יודע כלל, ומתחיל לשוב אליו יתברך בכל יום ובכל שעה ובכל רגע, והוא מתחיל "דף חדש" בחיים, והוא בוכה

ומבכה שמים וארץ, שהוא הגרוע שבכל הגרועים, דיקא
 על-ידי-זה זוכה להתחיל "דף חדש", ונמשך עליו אור אין
 סוף ברוך הוא בכל פעם מחדש; כי באמת הוא יתברך מחיה
 ומחיה את כל הבריאה בלה, ומה שרק קורה עם האדם זה רק
 ממנו יתברך, ואף שיש הרבה דברים שאין אדם יכול להבין
 אותם – מה בכך? שכל אנושי לא יכול להשיג רוחניות חיות
 אלקותו יתברך, ואף אחד לא יודע את הנהגותיו יתברך, איך
 ומה ולמה הקדוש-ברוך-הוא מנהיג כך את עולמו, אבל מי
 שמכניס את עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, ויודע ועד
 אשר אינו יודע כלל, דיקא הוא זוכה לעשות בכל פעם "דף
 חדש", ונמשך אחריו יתברך במסירות נפש הכי גדולה, ולא
 נתבלבל משום דבר שבעולם. ולכן ראה, אהובי, בני היקר,
 להתחיל "דף חדש" בחייה, ואל תבלבל את עצמך משום
 בריה שבעולם, ואז תראה ערבות נעימות זיו ידידות חיות
 אלקותו יתברך, ועולמך תראה בחייה, ותרגיש רוחניות חיות
 אלקותו יתברך בעודך מלבש בלבוש הגשמי, ועולם הבא
 - רוחניות אלקות תהיה מקשר עם העולם הזה - גשמיות
 מעשיה, וזה עקר השלמות שהאדם צריך לזכות אליה בזה
 העולם - להיות למטה וגם למעלה, להיות למעלה וגם
 למטה, ועל-ידי-זה שזוכה להתחיל בכל פעם "דף חדש",

וְשׁוֹכַח מֵהֶעָבֵר שְׁלוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה זֹכָה לַעֲלוֹת בְּכָל פַּעַם
 מֵעֵלָה מֵעֵלָה, וְאִף שִׁיּוֹרֵד מִטָּה מִטָּה, הוּא מְקַשֵּׁר הַכֹּל אֵלָיו
 יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה כָּלֵל הַמְצֻוֹת שְׁאֵדָם מְקִיָּם בְּכָל יוֹם, וּמְקַשֵּׁר
 גְּשָׁמִיּוֹת אֶל רוּחַנִּיּוֹת, וְזֶה הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁאֵדָם לּוֹמֵד,
 שְׁמוֹרִיד אֶת חֻמְתּוֹ וְשָׁכְלוּ יִתְבָּרֵךְ כְּבִיכּוֹל אֶל זֶה הָעוֹלָם,
 כִּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הִיא חֻמְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּכְשֶׁאֵדָם מְכַנִּיס אֶת
 עַצְמוֹ בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עַל-יְדֵי-זֶה מִמְּשִׁיךְ שְׁכָלוֹ וְחֻמְתּוֹ
 יִתְבָּרֵךְ בְּזֶה הָעוֹלָם; וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזֹכָה לְקַיֵּם
 בְּכָל יוֹם מְצֻוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׁמַקְשֵׁר אֶת הַגְּשָׁמִיּוֹת לְרוּחַנִּיּוֹת,
 וְלוֹמֵד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא חֻמְתּוֹ וְשָׁכְלוּ יִתְבָּרֵךְ כְּבִיכּוֹל,
 וּמְקַשֵּׁר רוּחַנִּיּוֹת אֶל גְּשָׁמִיּוֹת, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם מִתְחִיל אֶצְלוֹ
 "דָּף חֲדָשׁ" בְּקִשּׁוֹר רוּחַנִּיּוֹת לְגְּשָׁמִיּוֹת וְגְּשָׁמִיּוֹת לְרוּחַנִּיּוֹת,
 אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג וְזִיו וְחִיּוֹת וּדְבָקוֹת יוֹתֵר מִזֶּה; אֲשֶׁרִי מִי
 שְׁזֹכָה לְהִגִּיעַ לְכָל זֶה, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא כָּל הַיָּמִים.

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֹאֵה לוֹ

תְּקוּן הַכֶּלֶי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלֵיּוֹת הַחֲטָאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיצְלָן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וּלְהַצְלָחָה בְּכֹל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמֵיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיא־מָרָם בְּכֹל יוֹם

יְסֹדוֹ, תְּקִנּוּ, גְלוּ וְצוּה לְפִרְסָמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל,
רְבֵנּוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרְבֵנּוּ

רְבִי נַחֲמָן מְבָרְסָלָב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרִסְלָב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.
לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות
נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני
אתה טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי
בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף נספיהם מדם ובל אשא את
שמותם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים
נפלו לי בנעמים אף נחלת שפחה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני אף
לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט:
ט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב
נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים
שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח:

לב * לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: ב אשרי

תקון הפללי

כז

אדם לא יחשב יי לו עון ואין ברוחו רמיה: ג כי החרשתי בלו עצמי
בשאגתי כל היום: ד כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי
בתרבני קיץ סלה: ה חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה
עלי פשעי ליי ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ו על זאת יתפלל כל
חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: ז אתה
סתר לי¹ מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: ח אשכילך ואורך בדרך
זו תלך איעצה עליך עיני: ט אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג
ורסן עדיו לבלום בל קרב אליך: י רבים מכאובים לרשע והבוטח
ביי חסד יסובבנו: יא שמחו ביי וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

מא כ למנצח מזמור לדוד: ב אשרי משכיל אל דל ביום רעה
ימלטהו יי: ג יי ישמרהו ויחיהו ואשר בארץ ואל תתנהו בנפש
איביו: ד יי יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: ה אני
אמרתי יי חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך: ו אויבי יאמרו רע לי מתי
ימות ואבד שמו: ז ואם בא לראות שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא
לחוץ ידבר: ח יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי יחשבו רעה לי: ט דבר
בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום: י גם איש שלומי אשר
בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: יא ואתה יי חנני והקימני
ואשלמה להם: יב בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא יריע איבי עלי: יג
ואני בתמי תמכת בי ותציבני לפניה לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל
מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב כ למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים

1 אחר "אתה סתר לי" - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

כַּן נִפְשֵׁי תַעֲרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: ג צִמְאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לֹאֵל חַי מְתֵי
 אָבוֹא וְאֶרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הֵיִתָּה לִי דִמְעָתִי לְחֶם יוֹמָם וְלִילָה בְּאָמַר
 אֵלַי כֹּל הַיּוֹם אֵימָה אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֲזַכְּרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נִפְשֵׁי כִי
 אֶעֱבֹר בְּסֶךְ אֲדָדִם עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג: ו מֵה
 תִּשְׁתַּחֲוִי נִפְשֵׁי וְתִהְיֶי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת
 פְּנֵי: ז אֱלוֹהֵי עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֹחַ עַל כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְץ יִרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים
 מִהַר מִצְעָר: ח תִּהְיוּ אֵל תִּהְיוּ קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךָ
 עָלַי עֲבְרוּ: ט יוֹמָם יִצְוֶה יְיָ חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה שִׁירוּ עִמִּי תִפְלֶה לֹאֵל חַיִּי:
 י אוֹמְרָה לֹאֵל סִלְעֵי לְמָה שְׂכַחְתָּנִי לְמָה קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: יא
 בְּרִצָּח בַּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוֹנֵי צוּרֶיךָ בְּאֶמְרָם אֵלַי כֹּל הַיּוֹם אֵימָה אֱלֹהֶיךָ: יב
 מֵה תִשְׁתַּחֲוִי נִפְשֵׁי וּמֵה תִהְיֶי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ
 יִשׁוּעַת פְּנֵי וְאֵלֶיךָ:

נט * לִמְנַצַּח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ
 אֶת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי מֵאֵיבֵי אֱלֹהֵי מִמְתַּקוֹמִי תִשְׁגְּבֵנִי: ג
 הַצִּילֵנִי מִפְּעָלֵי אֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה אֶרְבּוּ לְנִפְשֵׁי
 יַגְרוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא פִשְׁעִי וְלֹא חֲטָאתִי יְיָ: ה בְּלֵי עוֹן יִרְצוּן וַיְכַוְּנוּ
 עוֹרָה לְקַרְאֵתִי וְרָאָה: ו וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיְצָה
 לִפְקֹד כָּל הַגּוֹיִם אֵל תַּחֲן כָּל בְּגֵדֵי אֹן סִלָּה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב יְהוֹמוּ
 כְּכֹלֵב וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְעֵעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי
 שִׁמְעַ: ט וְאַתָּה יְיָ תִשְׁחַק לָמוּ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה
 כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגְּבֵי: יא אֱלֹהֵי חֲסֵדֵי יִקְדְּמוּ אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: יב
 אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעֵמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגְּנָנוּ אֲדוֹנֵי: יג
 חֲטָאת פִּימוֹ דְּבַר שְׁפָתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֲלֶה וּמִכְּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד

תקון הפללי

כט

כֹּלֵה בַחֲמָה כֹּלֵה וְאִינְמוּ וַיִּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לֹא־פָסִי הָאָרֶץ
סָלָה: טו וַיָּשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְמוּ כִכְלָב וִיסוּכְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיעוֹן לֹא־כָל
אִם לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיִנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְנָן לִבְקָר חֲסֻדְךָ כִּי הִיִּית
מִשְׁגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזִי אֲלִיךְ אֲזַמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי
אֱלֹהֵי חֲסָדִי:

עז א לְמַנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאֶסֶף מִזְמוֹר: ב קוֹלֵי אֵל אֱלֹהִים
וְאַצְעָקָה קוֹלֵי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יָדִי
לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג מֵאַנְהָ הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה
אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סָלָה: ה אַחֲזֹת שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא
אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְלִילָה
עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה וַיַּחֲפֹשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדַנִּי וְלֹא יִסְיֵף
לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֹצַח חֲסֻדוֹ גָּמַר אִמָּר לְדָר וְדָר: י הִשְׁכַּח חַנּוּת
אֵל אִם קִפֵּץ בְּאֵף רַחֲמָיו סָלָה: יא וְאִמָּר חִלּוֹתִי הִיא שְׁנוֹת יָמַי עֲלִיוֹן:
יב אֲזַכּוֹר מַעַלְלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאֶךָ: יג וְהִגִּיתִי בְכָל פְּעֻלָּךְ
וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים:
טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֹא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲזָךְ: טז גְּאֻלַּת בְּרוּעַ עֲמָךְ
בְּנֵי יַעֲקֹב וַיִּוֹסֵף סָלָה: יז רְאוּךָ מִי אֱלֹהִים רְאוּךָ מִי יַחִילוּ אֵף יִרְגְּזוּ
תַּהֲמוֹת: יח זָרְמוּ מִי עֲבוֹת קוֹל נִתְנוּ שְׁחָקִים אֵף חֲצֻצֶיךָ יִתְהַלְכוּ: יט
קוֹל רַעֲמָךְ בְּגִלְגַּל הָאִירוֹ בְּרָקִים תִּבַּל רְגֵזָה וְתַרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בָּיִם
דְּרָכְךָ וַשְׁבִּילְךָ בְּמִים רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: כא נַחִיתָ כִּצְאָן עֲמָךְ
בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר
 ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה
 אל: ג תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: ד כי אלף שנים
 בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה
 יהיו בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש:
 ז כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: ח שתה עונותינו לנגדך עלמנו
 למאור פניך: ט כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה: י
 ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם
 עמל ואון כי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב
 למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי והנחם
 על עבדיך: יד שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו
 שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיך פעלך
 והדרך על בניהם: יז יהי נעם אדוני אלהינו עלינו ומעשה ידינו
 כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו
 לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב
 מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר
 עשה מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: ז
 הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו: ח זכר לעולם בריתו דבר צוה
 לאלף דור: ט אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק: י ויעמידה
 ליעקב לחק לישראל ברית עולם: יא לאמר לה אתן את ארץ כנען
 חבל נחלתכם: יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: יג ויתהלכו

תקון הפללי

לא

מגוי אל גוי מממלכה אל עם אחר: יד לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים: טו אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו: טז ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: יז שלח לפניכם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט עד עת בא דברו אמרת יי צרפתהו: כ שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו: כב לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם: כג ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: כד ויפר את עמו מאד ויעצמהו מצריו: כה הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו: כו שלח משה עבדו אהרן אשר בחר בו: כז שמו כם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם: כח שלח חשף ויחשף ולא מרו את דברו: כט הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם: ל שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם: לא אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם: לב נתן גשמייהם ברד אש להבות בארצם: לג ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם: לד אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר: לה ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: לו ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם: לז ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל: לח שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם: לט פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: מ שאל ויבא שלו ולחם שמים ישיביעם: מא פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר: מב כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו: מג ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה:

קלז א על נהרות בכל שם ישכנו גם בכינו בזכרנו את ציון:
ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי

שיר ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר את שיר יי
 על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק לשוני
 לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז
 זכר יי לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בָּה: ח
 בת בבל השודדה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי
 שיאחז ונפיץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללו יה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: ב הללוהו
 בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגבל
 וכנור: ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועוגב: ה הללוהו
 בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה
 הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
 ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
 יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

הבטיח כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל בפה מלא:

**"את הקמיע הזה קיבלתי במתנה
מהשם יתברך ומי שישא אותו
יהיה שמור מכל דבר רע"**

"היות שהמצב בארץ ישראל מאד מתוח כי בני ישמעאל ובני עשיו רוצים להכחידנו ילא תקום צרה פעמיים' בזאת הקב"ה נתן לי מתנה - קמיע, שכל מי שיהיה לו את הקמיע הזה ויחזיק את הקמיע, שיתלה עליו את הקמיע, אני מבטיח לו שלא ינוק ולא יקרה לו שום דבר, בהבטחה מוחלטת וברורה, מי שיהיה לו את הקמיע הזה הקב"ה ישפיע עליו שפע ברכה והצלחה ושמירה גדולה מאד"

מתוך וידאו מצולם של כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל על הקמיע הקדוש, ניתן לצפייה באתר ברסלב סיטי" בכתובת:

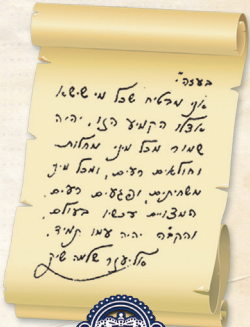
www.breslevcity.co.il הקמיע'

**המקור
זהו
מדויקים**

**להזמנת הקמיע
התקשרו עכשיו**

**04-6721909
04-6656666**

מי לא צריך ישועה!?

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"
יראה ישועה"

(מתוך "אשר בנחל" קלח, לז, רטב)

ועכשיו בפורמט מיוחד לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666